

opdragen i paa et Krigsskib. Der var ingen i Koffardimarinen, der i Sømandsskab stod over vore praktisk uddannede Søofficerer.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Jeg vil til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sige, at jeg med Hensyn til den oversøiske Fart nu forstaaer, hvad det ærede Medlem mente, hvad jeg ikke gjorde før, jeg ved ikke, om Fejlen er min eller det ærede Medlems. Der er ganske vist paa et enkelt Omraade af vor Import, nemlig den, der i de gamle Dage besørgetes af Puggaards og Melchior's Skibe, sket en Forandring, idet meget af denne Indførsel nu gaar over Hamborg, men i øvrigt fastholder jeg, at fra alle de andre oversøiske Pladser importerer der Varer direkte her til København, det sker baade fra Østasien, Nordamerika, Argentina og fra Middelhavslandene. Jeg tror for øvrigt, at det ærede Medlem og jeg forstaa hinanden paa dette Punkt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Kaptajn Clausen skal jeg kun gentage, at Sømandsskab behøve vi ikke at lære vore unge Mænd, vore Sømænd staa meget højt. Jeg tror ikke, at jeg bruger for stærke Udtryk, naar jeg siger det. Det er heller ikke Kultur og Politur alene, det gælder, men ogsaa Disciplin, det lægger jeg megen Vægt paa om Bord i Skibe. Det er ikke som til Lands, hvor man til Nød kan undvære Disciplin. Det kan man ikke om Bord. Naar den ophører, er det det rene Anarki, rent ud paa det vilde, og det maa vi sikre os imod. Som Forholdet var, da Kaptajn Clausen blev ansat, først, tror jeg, at vi alle saa for ideelt paa den Sag. Bestyrelsen har ogsaa indrømmet, at den gjorde Fejl, da den ansatte een Mand til at føre Skibet og en anden til at have Opsigt med de unge Mennesker. Vi forenede saa de to Poster i een Mand, men dertil egnede Clausen sig ikke, det havde han givet tydelige Beviser paa under den første Sejlads. Man kan sige, at der er Fejl paa begge Sider. Paa den første Rejse, Skibet gjorde, var Forholdene meget uheldige. Det var derfor, Bestyrelsen bestemte sig til at foretage Forandringen, men det var ikke for at rette en Bebrejdelse mod Kaptajn Clausen med Hensyn til hans Forhold om Bord, han har vist sig som en meget dygtig Officer og har ført sit Skib saa godt, som det kan forlanges.

Naar det ærede Medlem talte om Officerer i fremmede Mariner, tror jeg,

han navnlig tænkte paa Tyskland. De tyske Marineofficerer komme jo for en væsentlig Del fra Handelsmarinen. Den tyske Marine er saa ung, at en Mængde af de gamle Admiraler og ældre Officerer stammer fra Handelsmarinen, og det er Tilfældet endnu, at man der er nødt til at rekrutere fra Handelsmarinen. Ellers anvender man overalt i Verden, i England og andetsteds, hvor man har Skoleskibe, altid Søofficerer, da det er yderst vanskeligt at finde andre end netop Søofficerer egnede til disse Poster.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Salpeterlasten, da der andetsteds har været ført en vidtløftig Diskussion om det Emne, men jeg vil kun sige, at hvad vi savnede i Handelsmarinen — det var derfor, Skolen blev oprettet i sin Tid —, netop var en vis Dannelses, som ikke kan undværes hos Officerer sammen med Sømandsskab. Det er netop saaledes, at en Mængde Kaptajner, som ere yderst flinke, hæderlige, dygtige og paalidelige Mænd, kunne ikke skrive rent Dansk. Jeg kan bevise det. (K. M. Klausen: Ja, jeg med). Men saa er det virkelig paa Tide, naar der ikke kan gøres noget paa anden Maade, at Handelsmarinen selv tager Sagen i sin Haand og ser at faa det mest mulige ud af det. Det er en vanskelig Opgave, og derfor have vi henvendt os til Bevillingsmyndighederne, som have stillet sig velvilligt, og som jeg haaber vedblivende ville gøre det; thi jeg lægger ikke Skjul paa, at vi igen ville komme til Bevillingsmyndighederne og bede dem om Hjælp, og jeg haaber da ikke, de ville afholde sig fra at hjælpe med Hensyn til Skoleskibet, da det jo er en god og nyttig Gerning, der gøres. Jeg vil forberede den ærede Folketingsmand paa, at vi komme igen, eller rettere ikke vi, thi jeg har personlig ikke mere med det at gøre, men Bestyrelsen kommer igen og ansøger om en yderligere Bevilling. Naar det sker, vil Tiden vise. Jeg tror, dette Skib gør stor Nytte, og jeg tror, det er blevet bevist ved den Maade, hvorpaa den gamle Bevilling er bleven anvendt, thi der er nu, saa vidt jeg erindrer, 24 Fripladser, hele og halve, saa det er slet ikke nogen lille kulturel Opgave, der ligger der. Meningen er at faa flere og flere Fripladser, saa at ubemidlede lige saavel som de mere bemidlede kunne faa Adgang til denne Uddannelse.

K. M. Klausen: Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), at